

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2021. gada 5. augusta lēmumu [C(2021)5963 *final*], kas pieņemts uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pamata un ar ko noraidīts prasītājas 2021. gada 6. maija atkārtotais pieteikums par pilnīgu piekļuvi dokumentam “*Briefing for the EU RCF co-chair for the Regulatory Cooperation Forum meeting on 3-4 February 2020*” [Ares(2021) 1264866], ciktāl šis noraidījums ir pamatots ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minēto atteikuma iemeslu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības par Komisijas 2021. gada 5. augusta lēmumu C(2021)5963 *final*, ar ko prasītājai liegta neierobežota piekļuve dokumentam par Regulatoru sadarbības foruma (RCF) sēdes sagatavošanu attiecībā uz ES un Kanādas Visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu (CETA), pamatošanai tā izvirza šādus prasības pamatus:

1. Pirmais pamats: esot pieļauta tiesību kļūda – Regulas Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpums.
  - Esot izdarīts kļūdainais pieņēmums par kaitējumu sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām šīs normas izpratnē – ar tādu pamatojumu, ka iekšējo stratēģijas apsvērumu izpaušana varētu apdraudēt ar šā nolīguma īstenošanu saistītās ilgstošās saziņas sekmīgu pabeigšanu.
  - Esot izdarīts kļūdainais pieņēmums par kaitējumu sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām šīs normas izpratnē – ar tādu pamatojumu, ka izmantoto informāciju pret ES varētu izmantot trešās valstis.
  - Esot izdarīts arī kļūdainais pieņēmums par kaitējumu sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām šīs normas izpratnē – ar tādu pamatojumu, ka pretējā gadījumā varētu tikt apdraudēta sadarbība ar Kanādu.
2. Otrais pamats: esot pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts, jo esot pieņemts kļūdainais lēmums piešķirt piekļuvi tikai atsevišķām strīdīgā dokumenta daļām.
3. Trešais pamats: esot pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 7. punkts, jo piekļuves atteikums neesot ierobežots laikā.
4. Ceturtais pamats: neesot izpildīts no LESD 296. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta izrietošais pienākums norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 6. oktobrī – Bloom/Parlaments un Padome

(Lieta T-645/21)

(2021/C 481/54)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bloom (Parīze, Francija) (pārstāves: C. Saynac un L. Chovet-Ballester, advokātes)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pamatojoties uz LESD 256. un 263. pantu, daļēji atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1139 (2021. gada 7. jūlijs), ar ko izveido Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un groza Regulu (ES) 2017/1004 (OV 2021, L 247, 1. lpp.), jo īpaši tās 17., 18. un 19. pantu;
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja ir izvirzījusi trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots augsta vides aizsardzības līmeņa un ilgtspējīgas attīstības mērķu pārkāpums. Prasītāja apgalvo, ka ar 17., 18. un 19. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1139 (2021. gada 7. jūlijs), ar ko izveido Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un groza Regulu (ES) 2017/1004 (turpmāk tekstā – “Jūrlietu fonda regula”), atkārtoti tiktu ieviestas subsīdijas, kas ir kaitīgas jūras videi, neievērojot augsta vides aizsardzības līmeņa un ilgtspējīgas attīstības mērķus, kas ir atkārtoti apstiprināti Eiropas Savienības tiesību aktos.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Savienības tiesību vispārējais piesardzības un samērīguma princips. Prasītāja uzskata, ka Jūrlietu fonda regulas 17., 18. un 19. pants ir pretrunā LESD 191. panta 2. punktā noteiktajam piesardzības principam. Turklāt iepriekš minēto pantu ietekme būtu pretrunā ar zivsaimniecības jomā piemērojamo samērīguma principu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencija, 2004. gada 9. jūlija Konvencija par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību, kā arī princips par konvenciju īstenošanu labā ticībā. Prasītāja apgalvo, ka Jūrlietu fonda regulas 17., 18. un 19. pants ir pretrunā pienākumiem, kas noteikti iepriekš minētajās konvencijās pārzvejas apkarošanas un jūras resursu saglabāšanas jomā. Parlaments un Padome, pieņemot apstrīdētos pantus, esot pārkāpuši principu par konvenciju īstenošanu labā ticībā.

Prasība, kas celta 2021. gada 1. oktobrī – *Sberbank Europe*/ECB

(Lieta T-647/21)

(2021/C 481/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sberbank Europe AG (Vīne, Austrija) (pārstāvis: *M. Fellner*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2021. gada 2. augusta lēmumu (¹) un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divpadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pārkāpusi dubultas sodīšanas aizliegumu saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 50. pantu un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 4. pantu.